

Slægtstale af Tove Kyhn ved Apeltræf 4. august 2018

Min far har, som ældste søn af Peter Apel, drevet hjemstedet til han var 46 år, før han fik sit eget ved hjælp af min mors invalidepenge.

Peter Apel havde fået en god uddannelse, som førte ham ind i politik, skole og andelsbevægelsen samt opstillet til folketinget, blev dog ikke valgt.

Min far har i de mange år hørt på sin far, bla. Danmarkshistorien. Derfor hedder jeg Tove efter Valdemar Atterdags Tovelil. Meget politik er diskuteret i det hjem, medens han sad lammet i en stol de sidste år.

En særlig stolthed gælder de kongelige duge som oldefar har vævet. Dronning Ingrid fik senere vævet nye duge efter den gamle model. Den gamle væv kan ses på Køng Museum.

Far var meget knyttet til sin familie, det betød, at vi var meget i Bakkebølle. Nu var det farbror Knud og faster Karen på gården. Faster Emmaovre i det gamle hus besøgte vi altid, når vi var inviteret til selskab på gården. Flere af Emmas børn har hjulpet os på forskellig måde.

Julen holdt vi hjemme hos os, hvor Emma og hendes børn deltog. Jeg husker tydeligt, at far og Agner, bar Poul rundt om træet i barnesengen. Vi kom ikke så langt hjemmefra den gang, togrejsen gik til Næstved, her havde vi faster Algunda og Alfred samt deres tre børn. Det er dem, jeg er kommet hos.

Faster Antoinette og Adolf og deres 7 børn så vi nede på landet, de kom alle forbi for at hilse på morbror. De var alle voksne, da jeg var barn.

Når bønderne var samlet på gården hos Knud og Karen, var det Ragnhild, der lavede mad i køkkenet, og Ruth og mig der serverede, det var en selvfølge uanset hvem der havde samlet familien.

Når familien og naboerne var hjemme hos os, spillede Pouls rejsegrammofon op til dans, hvor især Agner og jeg svingede rundt til datidens melodier. Det fik de gamle op af stolene.

Far var selvfølgelig meget stolt af sin lille pige, som skulle med ham alle vegne. Det var i trækvognen efter ploven, og skulle der sås, sad jeg oppe på såmaskinen, det var mor ikke glad for.

Jeg var ikke ret gammel før jeg fik en lille spand, så jeg kunne malke en ko. Om sommeren når køerne ikke var på stalden, bandt jeg lange pinde op i båsene, det var mine køer.

Else kom som 16-årig og var fars medhjælper, der blev hun mit forbillede, i alt hvad hun foretog sig, hun var begyndt at ryge pibe, jeg fik også en pibe at sutte på. Da far skulle til købmanden krased jeg en seddel ned, han skulle have med, nu ville jeg have tobak, jeg fik figner.

Else havde klaver hjemme hos Emma, det var jo spændende at spille på. Jeg fik klaver og klaverundervisning hos Fru Kraft, hvor Else også havde gået. Nu er der gået nogle år,

hvor Else er vendt tilbage, for at hjælpe far, samtidig spillede hun på en fin danseskole i Vordingborg, så kom jeg derind, derfor har jeg gået op i dans.

Landbruget havde stadig min interesse, så hjemme var det mark og stald, jeg hjalp til med. Naboen kaldte mig Apels dreng.

Som 17-18 årig skulle jeg prøve den mere huslige side af livet. Det blev i faster Ebbas spor, hun havde været hos den gamle garver, byens førende fabrik den gang. Jeg startede hos deres datter og hendes familie. Videre som stuepige hos broderen. Nu var garveriet på toppen, boligen var et palæ kaldet det lille Amalienborg, hvor sølvtøjet blev pudset hver gang, der havde været selskab. Det bedste var, når jeg blev sendt ud at køre tur med deres børnebørn i ponykøretøjet. Jeg havde styr på den lille stædige hest, så vi fik en fin skovtur.

Min vej gennem garverfamilien ender i København, hvor faster Ebba havde fundet sig en mand, onkel Christian. Jeg kørte nu tur med deres lille Marianne langs søerne.

Det endte med jeg selv fandt en mand, trods mors advarsler mod københavnere. I en to værelseslejlighed. Nu kørte jeg med min egen barnevogn, 3 børn med 17 mdr. mellem hver, og en svigerfamilie der fyldte meget, kunne jeg ikke rumme mere. Jeg har altid følt mig som halvt land og bysbarn.

Mor havde bevaret telefonkontakten til Else, så vi stadig fulgte med i det der skete i familien, selvfølgelig især Lilian og Inger, så jeg syntes jeg kendte dem. Else var også vejen til at finde tilbage til familien igen, og ikke mindst Lyllas gæstfrihed. Jeg og mine to døtre, var på besøg og havde overladt seks små børn til Svend, og da en sked i bukserne, vidste han ikke bedre råd end sætte ham ud i badekarret og spule ham ren. Sarah bemærkede: "Det klarede du meget godt morfar."

Jeg er meget glad for de år, jeg fik sammen med Lylla medens hun var frisk, og boede i huset, og kom i den historiske forening. Begge steder har jeg hørt om min fars liv, før jeg blev født. Jeg er blevet spurgt, hvordan det var at have en så gammel far, jeg havde jo ikke prøvet andet.